

הסנאי והאגוזים

י. מרקל

את כל המלאי. הסנאי התרגז מאוד.
"חכה! חכה!" אמר "שמעתי איך אתה
מגהק וכך אמצא אותך ותחזיר לי את כל
האגוזים שלי." והוא יצא לדרך, לחפש את
הגנב.

כשהלך בדרך ראה פתאום חתול קטן.
"אולי גנבת את האגוזים שלי?" שאל
הסנאי.

"אני שותה חלב ואוכל עכברים. אין לי
עניין באגוזים" ענה החתול.

"תוכל אולי לגהק?" שאל הסנאי. "אם
אתה רוצה בכך" ענה החתול וגיהק. זה
נשמע כך..

"לא, אתה לא גנבת את האגוזים שלי"
אמר הסנאי, והמשיך בדרכו.

ביער פגש הסנאי בשועל. "אולי אתה
גנבת את האגוזים שלי הלילה?" שאל
הסנאי.

"בוודאי" צחק השועל "עשיתי מהם עוגת

היה פעם סנאי שבמשך כל הסתיו אסף
אגוזים כדי שיהיה לו מה לאכול בחורף.
הוא גר בעץ אלון גבוה ולכן הטמין את
האגוזים באדמה, קרוב לשורשי האלון
שלו. כך הוא לא יצטרך לרוץ למרחקים,
כאשר יתעורר בחורף ויהיה רעב. הסנאי
היה מרוצה מאוד ממלאי המזון שלו וציפה
לחורף.

אך לא הכל היה כשורה. בלילה אחד
הסנאי התעורר כי שמע רעש מוזר. הוא
שמע משהו כמו גיהוק שקט. זה נשמע
כך..

"הנה מישהו נתקף בגיהוק" חשב הסנאי
והמשיך לישון. אלא שבבוקר מצא
שמישהו הסיר אדמה מהאגוזים וגנב לו

אגוזים."

הסנאי לא ידע האם השועל צוחק ממנו או אומר אמת ואמר "תוכל אולי לגהק?"

"מוטב שלא אעשה זאת!" אמר השועל "הגיהוק שלי כה חזק שתתעלף במקום" והלך הלאה.

דבריו נראו חשודים לסנאי, והוא עקב אחרי השועל בהסתר, עד שזה גיהק. זה נשמע כך..

"לא, זה לא אתה גנבת את האגוזים שלי" חשב הסנאי והלך הלאה.

על הדרך מונחת הייתה קופסת קרטון. "אולי את גנבת את האגוזים שלי הלילה?" שאל הסנאי.

אבל הקופסה הטיפשה לא הבינה כלל מה הוא רוצה ממנה. היא לא ענתה כלום והדבר נעשה לסנאי חשוד.

"אולי תוכלי לגהק?" שאל. ובדיוק אז בא משב רוח ודפק במכסה של הקופסה. זה

נשמע כך

"לא, את לא גנבת את האגוזים שלי" אמר הסנאי והלך הלאה.

בדרך פגש עגלת תינוקות. "אולי את גנבת את האגוזים שלי הלילה?" שאל.

אבל העגלה המשיכה לנוע בלי לענות והסנאי התחיל לחשוד בה, וקרא אחריה שוב "אולי את גנבת את האגוזים שלי הלילה?"

אלא שבאותו הרגע התינוק שבעגלה התחיל לבכות. זה נשמע כך..

"לא, את לא גנבת את האגוזים שלי" אמר הסנאי והמשיך ללכת.

וכך המשיך הסנאי לשאול על האגוזים שלו את כל אחד שפגש, עד ראה ילד שרכב על אופניים ולעס משהו.

"אולי אתה גנבת את האגוזים שלי?" הוא שאל את הילד.

"מה פתאום?" ענה הילד "אני שונא

אגוזים. " אך הסנאי ראה שפיו של הילד מלא אגוזים. והוא עוד גיחך כשדיבר. "אז אולי תוכל לגהק?" שאל הסנאי. "כמובן, ענה הילד וצפצף בצפצפת האופניים של.

"לא, אתה לא גנבת את האגוזים שלי" אמר הסנאי ורצה להמשיך בדרכו, אלא שהילד, כשעלה שוב על האופניים, גיהק פתאום. זה נשמע כך.. וזה היה בדיוק אותו הצליל שהסנאי שמע בלילה, כאשר גנבו את האגוזים!

"אתה הגנב!" צעק הסנאי. הילד נענע בראשו "כן, ראיתי אותך במשקפת שלי כשטמנת את האגוזים, ואז לקחתי אותם בלילה."

הסנאי התחיל להתחנן "אנא, החזר לי את האגוזים שלי. אחרת לא יהיה לי מה לאכול בחורף."

אבל הילד צחק "היית צריך להשגיח יותר

טוב על האגוזים שלך!" והתחיל לנסוע משם.

מה יכול היה לעשות הסנאי? ובכל זאת לא ויתר. הוא קפץ על סבל האופניים מאחור. הילד לא הרגיש שאחריו יושב סנאי מרוגז. וכאשר הוא העמיד את האופניים בסככה, הסנאי ירד, נשך וניקב את שני הצמיגים של האופניים. כשהילד רצה שוב לנסוע, שני הצמיגים היו שטוחים לגמרי. לשווא ניסה הילד לנפח אותם, האוויר ברח מיד.

"מי ניקב לי את הצמיגים" צעק הילד "איזו חוצפה! כשרק אתפוס אותו...!" ואז יצא הסנאי מהמחבוא וצחק "היית צריך להשגיח יותר טוב על האופניים שלך!" הילד ניסה להרביץ לסנאי במטאטא, אך זה קפץ על אצטבת הכלים, וכשגם שם ניסה הילד להשיג אותו, כל הכלים נפלו על הארץ ברעש גדול.

סבא של הילד שמע את המהומה ובא
בצעקות "מה קורה כאן?" "הסנאי
המרושע!" בכה הילד "הוא ניקב לי את
הצמיגים!"

ואז ירד הסנאי מהאצטבה ואמר "ומי גנב
לי את האגוזים?"

סבא של הילד שמע את הסיפור ואמר
לנכדו "את האגוזים אתה חייב לקנות
בכסף כיס שלך, אבל אני אעזור לך לתקן
את הצמיגים."

וכך קיבל הסנאי את האגוזים שלו בחזרה.
אבל בשנה הבאה, כשהטמין את מלאי
האגוזים שלו, השגיח היטב שמישהו לא
יעקוב אחריו.